

**(26) Σούρα ελ-Σου'αρά
(Οι Ποιητές)**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ,
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

طسّ ١

1. Τ.Σ.Μ. = (Τα, Σινν, Μιμ).*

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢

2. Αυτά είναι τα Εδάφια (στίχοι) του σαφούς Βιβλίου.

لَعَلَّكَ بَنِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٣

3. Κοντεύεις (Ω Μουχάμμεντ!) να σκοτώσεις τον εαυτόν σου από την λύπη γιατί δεν πιστεύουν οι άπιστοι.

إِن نَّشَاء نُنزِلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

4. Αν (το) θέλαμε θα στέλναμε πάνω τους, κάτω (στη γη) ένα σημείο από τον ουρανό που θα έσκυβε ο λαιμός τους σ' αυτό, από ταπεινοφροσύνη.

أَعَنَّتْهُمْ فَمَا خَضِعِينَ ٤

5. Αλλά όσα Μηνύματα κι αν τους φτάνουν, από νέες αποκαλύψεις του Πανοικτίρμονα (ΑΛΛΑΧ), αυτοί απομακρύνονται απ' αυτά.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُبَدَّلٍ

6. Έχουν - πραγματικά - διαψεύσει (αρνηθεί το Μήνυμα). Αλλά σύντομα θα φτάσουν σ' αυτούς τα νέα, για όσα ειρωνεύονταν πάνω σ' αυτό!

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ٥

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنبَتُهُ مَا كَانُوا

7. Μήπως δεν βλέπουν στη γη με πόσα ευγενή πράγματα την έχουμε πλουτίσει από ένα ζευγάρι για κάθε αγαθό είδος;

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٦

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَرَأَيْنَاهَا مِن كُلِّ زوجٍ كَرِيمٍ ٧

8. Βέβαια, σ' αυτό υπάρχει ένα Σημείο κι όμως οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν (το) πιστεύουν.

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٨

* βλ. Σημ. 1

9. Και - βέβαια - ο Κύριός σου είναι Εκείνος, ο Παντοδύναμος, ο Πολυέλεος.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

10. Ανάφερε όταν ο Κύριός σου φώναξε τον Μωυσή: "Πήγαινε στο λαό των άδικων (ανθρώπων),

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

11. Τον λαό του Φαραώ (και πες): Μήπως δεν φοβούνται τον ΑΛΛΑΧ;"

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

12. Είπε (ο Μωυσής): "Κύριέ μου! (Πολύ) φοβάμαι ότι θα με διαψεύσουν.

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

13. Και το στήθος μου στενεύει (δεν έχω θάρρος) και η γλώσσα μου δεν είναι ευχάριστη (στην ομιλία). Γι' αυτό στείλε τον Ααρών.

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَى هَارُونَ ﴿١٣﴾

14. Κι (επί πλέον) έχουν μια κατηγορία εναντίον μου για κάποιο έγκλημα, και φοβούμαι ότι θα με σκοτώσουν".

وَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Ποτέ! (με κανένα τρόπο μη φοβάσαι). Προχωρήστε (κι οι δύο) με τα Σημεία Μας. Είμαστε μαζί σας και θ' ακούμε (ό,τι Μας ζητήσετε).

قَالَ كَلَّا فَآذِهِمَا سَائِرِينَ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿١٥﴾

16. Πηγαίνετε (κι οι δυο σας), στο Φαραώ και πείτε: Έχουμε σταλεί από τον Κύριο του Σύμπαντος, (με την προειδοποίηση),

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. να απελευθερώσεις το λαό, του Ισραήλ και να το στείλεις μαζί μας.

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

18. Είπε (ο Φαραώ): "Μήπως δεν σε αναθρέψαμε κοντά μας σαν ήσουν παιδί, κι έμεινες ανάμεσά μας πολλά χρόνια απ'

قَالَ أَلَمْ نَرْبُّكَ فِيْنَا وَوَلَدًا أَوْلَيْتَ فِيْنَا
مِنْ عَمْرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

την ηλικία σου;

19. Κι έκανες την πράξη (που ξέρεις) ότι έκανες, κι είσαι αχάριστο (πλάσμα)!"

20. Είπε (ο Μωυσής): "Ναι λοιπόν! την έκανα! Κι ήμουνα τότε από τους ενόχους.

21. "Γι' αυτό και δραπέτευσα από σας (όλους) όταν σας φοβήθηκα. Αλλά ο Κύριός μου, με προίκισε (από τότε χαρίζοντάς μου) εξουσία (και σοφία), και μ' έκανε έναν από τους αποστόλους.

22. "Κι για αυτή τη χάρη - (όπως λες ότι μ' έχεις αναθρέψει), εσύ έχεις υποδουλώσει το λαό του Ισραήλ!"

23. Είπε (τότε) ο Φαραώ: "Και ποιος είναι ο Κύριος (κι η Ελπίδα) του Σύμπαντος;"

24. Είπε (ο Μωυσής): (Είναι) ο Κύριος των ουρανών και της γης κι όσων είναι ανάμεσά τους, αν είστε βέβαιοι".

25. Και είπε (ο Φαραώ) σ' όσους ήταν γύρω του: "Μήπως δεν ακούσατε (ό,τι λέγει);"

26. Είπε (ο Μωυσής): "(Είναι) ο Κύριός σας κι ο Κύριος των πρώτων πατέρων σας (αφ' ότου ζείτε)!"

27. Είπε (ο Φαραώ): "Σίγουρα πραγματικά τρελός είναι ο απόστολός σας που έχει σταλεί σ' εσάς!"

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ

وَأَنْتِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ أَنَا مِنَ الْغٰلِيْنَ ﴿٢٠﴾

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢١﴾

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرٰءِيْلَ ﴿٢٢﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٣﴾

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِيْنَ ﴿٢٤﴾

قَالَ لِمَنْ حَوْلُهٗ: اَلَا تَسْمَعُوْنَ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ اَبٰٓءِكُمْ اَلْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمْ الَّذِيْ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٢٧﴾

28. Είπε (ο Μωυσής): "(Είναι) ο Κύριος της ανατολής και της Δύσης κι όσων βρισκονται ανάμεσά τους, αν μόνο λογιζευθείτε!".

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

29. Είπε (ο Φαραώ): "Αν πάρεις (για λατρεία) άλλο θεό εκτός, από μένα, θα σε κάνω να βρεθείς με τους φυλακισμένους!"

قَالَ لَئِن أَخَذْتِ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٢٩﴾

30. Είπε (ο Μωυσής): "Κι αν σου έλθω (αν παρουσιασθώ σ' εσένα) με κάτι φανερό (και πειστικό);"

قَالَ أَوْلَوْحَتْكَ بَشَىٰ وَمُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

31. Είπε (ο Φαραώ): "Δείξε μας το, (αν λες την αλήθεια!) αν είσαι από τους αληθινούς (αποστόλους)!"

قَالَ فَآتِ بِهَٰذَا مِنْ أَصْدِقِينَ ﴿٣١﴾

32. Και πέταξε (τότε ο Μωυσής) το ραβδί του, και να! που έγινε φίδι, φανερό (κι ορατό από όλους)!

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

33. Κι έβγαλε το χέρι του, και να! που φάνηκε κατάσπρω σ' όλους που παρατηρούσαν!

وَنَزَعَهُ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Είπε (ο Φαραώ) στους ανθρώπους που ήταν ολόγυρά του: "Αυτός εδώ ο μάγος είναι πολύ επιδέξιος."

قَالَ لِلْعَمَلِآءِ حَوْلَهُ: إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Το σχέδιό του είναι να σας εκδιώξει από τη γη σας, με τις μαγείες του. Τι λοιπόν διατάζετε (συμβουλευόντας);"

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Είπαν: "Κράτησε αυτόν και τον αδελφό του σ' εκκρεμότητα, (για λίγο), και στείλε στις πόλεις (εν τω μεταξύ, κήρυκας) να μαζέψουν (μάγους)."

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٣٦﴾

37. Να σου φέρουν κάθε ικανό (επιδέξιο) μάγο".

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلَيْهِ ﴿٣٧﴾

38. Κι όλοι οι μάγοι μαζεύτηκαν για τη συγκέντρωση της γνωστής ημέρας.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

39. και ρωτήθηκαν οι άνθρωποι: "Είστε - λοιπόν - όλοι μαζεμένοι;

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ας ακολουθήσουμε τους μάγους αν εκείνοι είναι νικητές;"

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Κι όταν έφτασαν οι μάγοι είπαν στον Φαραώ: "Αν - νικήσουμε, θα έχουμε - τότε - μια (ανάλογη σε αξία) αμοιβή;"

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

42. Κι εκείνος είπε: "Μάλιστα - και πιο πολύ ακόμα) - γιατί στην περίπτωση αυτή θα βρεθείτε πολύ κοντά (στο θρόνο) μου".

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَئِنِ الْمَقْرِبِينَ ﴿٤٢﴾

43. Είπε - τότε - σ' αυτούς ο Μωυσής: "Ρίξτε αυτό που πρόκειται να ρίξετε!"

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

44. Κι έριξαν τα σχοινιά τους και τα ραβδιά τους και είπαν: "Με τη δύναμη του Φαραώ, εμείς είμαστε που - βέβαια - θα νικήσουμε!"

فَالْقَوْمَ إِجَاهَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

45. Κι έριξε (επίσης) ο Μωυσής το ραβδί του, και να, που αμέσως κατάπιε ό,τι ψεύτικο είχαν παραποιήσει!

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. Και - τότε οι μάγοι έπεσαν γονατιστοί να προσκυνήσουν,

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِهَابِينَ ﴿٤٦﴾

47. λέγοντας: "Πιστεύουμε στον Κύριο του Σύμπαντος (Κόσμου),

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Στον Κύριο του Μωυσή και του Ααρών".

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٨﴾

49. Είπε ο (Φαραώ): "(Πώς) έχετε πιστέψει σ' Αυτόν πριν, σας δώσω εγώ την άδεια; Σίγουρα αυτός είναι ο μεγαλύτερός σας (αρχηγός) που σας διδάξε τη μαγεία! Σύντομα όμως θα μάθετε τις συνέπειες)! "Θα σας κόψω τα χέρια σας και τα πόδια σας αμφίπλευρα και θα σας σταυρώσω όλους μαζί!"

قَالَ مَا مَشْكُرْتُمْ، قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كَمَا الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعْتَمِدُ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

50. Είπαν: "Δεν μας πειράζει! Για μας θα είναι μια επιστροφή στον Κύριο μας!"

قَالُوا لَا ضَرِيرًا عَلَيْنَا إِي رَبَّنَا مُتَقَلِّبُونَ ﴿٢٠﴾

51. "Επιθυμία μας όμως είναι να μας συγχωρήσει ο Κύριός μας για να είμαστε οι πρώτοι ανάμεσα στους Πιστούς!"

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

52. Κι εμπνεύσαμε στον Μωυσή (το εξής): "Ταξίδεψε - νύκτα - με τους δούλους Μου, γιατί (σίγουρα) θα καταδιωχθείτε".

﴿٢٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعَادِي إِنَّكَ مُتَعَبُونَ ﴿٢٢﴾

53. Κι έστειλε - τότε - Ο Φαραώ Σ' (όλες) τις πόλεις κήρυκες, (να μαζεύουν στρατιώτες).

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٢٣﴾

54. Είπε ο Φαραώ: "Αυτοί, (οι Ισραηλίτες) δεν είναι παρά μια χούφτα άνθρωποι.

إِنَّ هَذِهِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٢٤﴾

55. "Και παράφορα μας εξαγριώνουν.

وَإِنَّهُمْ لَنَا لِعَاظُونَ ﴿٢٥﴾

56. "Ενώ εμείς όλοι μαζί είμαστε προειδοποιημένοι (ετοιμοπόλεμοι)".

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٢٦﴾

57. Έτσι διώξαμε αυτούς (τους Αιγυπτίους) από κήπους, και πηγάδια,

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٧﴾

58. και θησαυρούς και κάθε είδους εξαιρετικές θέσεις,

وَكُتُوبٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. Κι έτσι (κάναμε). Ενώ (όλα αυτά) τα κάναμε κληρονομιά στα Παιδιά του Ισραήλ.

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

60. Και κατά την ανατολή του ηλίου τους ακολούθησαν καταδιώκοντάς τους (ανατολικά).

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

61. Κι όταν (έγινε ώστε) τα δύο σώματα (των στρατιωτών), το ένα να βλέπει το άλλο, οι σύντροφοι του Μωυσή είπαν: "Οπωσδήποτε θα μας προφτάσουν".

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾

62. Είπε (Ο Μωυσής): "Ποτέ, (με κανένα τρόπο)! Είναι μαζί μου Ο Κύριός μου! Θα με οδηγήσει (βοηθώντας με)!"

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

63. Κι εμπνεύσαμε στον Μωυσή (το εξής): "Κτύπησε με το ραβδί σου τη θάλασσα". Και χωρίστηκε στη μέση, κι ήταν το κάθε χωρίσμα σαν πελώριος στερεός όγκος ενός βουνού.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فَرَقٍ كَالظُّورِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

64. Κι κάναμε το άλλο σώμα (του στρατού) να πλησιάσει προς τα εκεί.

وَأَرْفَعْنَا لِمَنْ الْأَخْرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Και σώσαμε τον Μωυσή κι όλους όσοι ήταν μαζί του,

وَأَجْمَعْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

66. Κι έπειτα πνίξαμε τους άλλους.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα Σημείο, αλλά οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν (το) πιστεύουν.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

68. Κι όμως ο Κύριός σου είναι Εκείνος ο Παντοδύναμος, ο

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

Πολυεύσπλαχνος.

69. Και διάβασέ τους (απαγγέλλοντας κάτι) από την ιστορία του Αβραάμ.

وَأَتْلُوعَلَيْهِمْ بَنَاتِرْهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. Πρόσεξε τι είπε στον πατέρα του και το λαό του: "Τι είναι αυτό που λατρεύετε;"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. Είπαν: "Λατρεύουμε είδωλα και παραμένουμε συνέχεια στην υπηρεσία τους.

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا مَا فَنظَلُّهَا عَنكُمِينَ ﴿٧١﴾

72. Είπε: "Μήπως σας ακούνε όταν (τους) επικαλείστε

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Ή μήπως σας ωφελούν ή σας βλάπτουν;"

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. Είπαν: "(Όχι) αλλά θρήκαμε τους πατέρες μας να κάνουν το ίδιο (που τώρα κάνουμε εμείς)".

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Είπε: "Κοιτάζετε αυτά που λατρεύατε,

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. Εσείς και οι πατέρες σας (που έζησαν) πολύ πριν (από σας);

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. Αυτά (οι θεότητες) είναι εχθροί μου ενώ ο Κύριος του Σύμπαντος (είναι Κύριός μου),

فَأَنبَهُمْ عَدُوِّيَ إِلَىٰ أَرْبَابِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. που με έπλασε και είναι Εκείνος που με καθοδηγεί,

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. που με τρέφει και με ποτίζει,

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. κι όταν είμαι άρρωστος, Εκείνος που με γιατρεύει,

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. και με θανατώνει κι έπειτα με

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

Ξαναζωντανεύει,

82. και - που ελπίζω - να με συγχωρήσει την αμαρτία μου - κατά την ημέρα της Πίστης (της Κρίσης).

83. Κύριέ μου! Δώρισέ μου Κρίση (φώτισέ με), και κατάταξέ με (στη χορεία) των ενάρετων,

84. Και κάνε για μένα μια, γλώσσα της αλήθειας (σαν ιστορική ανάμνηση) στις επόμενες γενιές.

85. Και κάνε με από τους κληρονόμους του Κήπου της Μακαριότητας.

86. Και συγχώρεσε τον πατέρα μου, γιατί ήταν με τους παραπλανημένους.

87. Και μη με ντροπιάσεις την Ημέρα που (οι άνθρωποι) θα αναστηθούν.

88. Την Ημέρα που ούτε ο πλούτος ούτε τα παιδιά θα ωφελήσουν.

89. Παρά μόνο εκείνος (θα ευδοκιμήσει), που θα παρουσιαστεί στον ΑΛΛΑΧ με πιστή (αγνή) καρδιά.

90. Στους ενάρετους πολύ κοντά θα βρεθεί ο Κήπος, (του Παράδεισου).

91. (ενώ) στους παραστρατημένους (στην πλάνη του Πονηρού), η Φωτιά θα φανερωθεί,

92. και θα τους λένε: "Πού είναι (οι θεότητες) που λατρεύατε

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَالْحَقِّي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

وَأَغْفِرْ لَأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُنْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

93. αντί τον ΑΛΛΑΧ; Μήπως μπορούν να σας βοηθήσουν ή να βοηθήσουν τον εαυτό τους;"

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿١٧﴾

94. Κι έπειτα θα ριχτούν, ο ένας πάνω στον άλλο με το κεφάλι μπρος, σ' αυτή (τη Φωτιά), αυτοί κι όσοι εξαπατήθηκαν,

فَكَفَرُوا بِهَا هُمْ وَالْعَاوُنَ ﴿١٨﴾

95. Κι οι στρατιώτες του Ιμπλίσ (Σατανά) όλοι μια μάζα,

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿١٩﴾

96. και θα λένε, ενώ μέσα εκεί θα διαπληκτίζονται:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٢٠﴾

97. Μα τον ΑΛΛΑΧ! Βρισκόμασταν σε φανερή πλάνη

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَعَلَى صَلَاحٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

98. -όταν νομίζαμε ότι ήσασταν ίσοι με τον Κύριο του Σύμπαντος,

إِذْ نُسَبِّحُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

99. -και δεν μας παραπλάνησαν παρ'όλο που μόνο οι ένοχοι.

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾

100. - Και τώρα δεν έχουμε κανένα για να μεσολαθήσει (για μας),

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٢٤﴾

101. -κι ούτε φίλο να (μας) λυπηθεί.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿٢٥﴾

102. -Κι αν (τώρα) είχαμε την τύχη να ξαναγυρίσουμε, θα ήμασταν πιστοί!"

فَلَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٦﴾

103. Βέβαια σ' αυτά υπάρχει ένα Σημείο, αλλά οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν (το) πιστεύουν.

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

104. Και - στ' αλήθεια - Ο Κύριός σου είναι Εκείνος, ο Παντοδύναμος, ο Πανοικτίρμονας.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

105. Η γενιά του Νώε (αρνήθηκε) διαψεύδοντας τους απεσταλμένους (του ΑΛΛΑΧ).

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Πρόσεξε, όταν ο αδελφός τους ο Νώε, τους είπε: "Γιατί δεν φοβηθήκατε (τον ΑΛΛΑΧ);"

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Είμαι για σας ένας απόστολος άξιος κάθε εμπιστοσύνης.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. "Γι' αυτό φοβηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούσετέ με.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

109. "Δεν απαιτώ από σας, καμιά αμοιβή γι' αυτό. Η αμοιβή μου - δεν βρίσκεται - παρά μόνο στον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. "Γι' αυτό φοβηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούσετέ με".

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

111. Είπαν: (Πώς) θα πιστέψουμε σ' εσένα, όταν οι μικροπρεπείς μόνο σε ακολουθούν";

﴿١١١﴾ قَالُوا أَنْزَمْنَاهُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ ﴿١١١﴾

112. Είπε: "Και τι μπορώ να ξέρω για ό,τι κάνουν (αυτοί);

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Ο λογαριασμός τους βρίσκεται με τον Κύριό μου, αν - βέβαια - το καταλαβαίνετε.

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

114. Δεν είμαι εγώ εκείνος, που θα διώξω τους πιστούς.

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115. Εγώ δεν είμαι παρά ένας προειδοποιητής δημόσια".

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

116. Είπαν: "Αν δεν σταματήσεις - ω Νάε, θα θρεθείς (νεκρός) με τους λιθοβολημένους!"

قَالُوا لَنْ نَمُوتَ بِسُوءِ مَا نُنَاجِيكَ
لَتَرْثِيَنَّا كَذَّبُونَ ﴿١١٦﴾

117. Είπε: "Κύριέ μου! Ο λαός μου με διάψευσε (μ' έχει αρνηθεί).

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

118. Άνοιξε - Εσύ - ανάμεσα σ' εμένα κι ανάμεσα σ' αυτούς ένα διάδρομο (δίκασέ μας δίκαια) στ' (ανοιχτά) και σώσε εμένα κι όσους Πιστούς μαζί μου".

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَبِحَبْلِي

وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. Κι έτσι τον σώσαμε αυτόν κι όσους ήταν μαζί του στο καράβι (στη Κιβωτό) που ήταν, φορτωμένη (με όλα τα πλάσματα).

فَأَجِئْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

120. Κι έπειτα πνίξαμε αυτούς, τους υπόλοιπους που απόμειναν.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα Σημείο, αλλά οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν πιστεύουν (σ' αυτό).

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Και - πραγματικά - ο Κύριός σου είναι Εκείνος, ο Ανίκητος ο Πανοικτήμονας.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

123. Η (γενιά) του Αντ αρνήθηκε τους αποσταλμένους (του ΑΛΛΑΧ).

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Όταν ο αδελφός τους ο Χούντ τους είπε: "Δεν θα φοθηθείτε (τον ΑΛΛΑΧ).

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Είμαι για σας ένας απόστολος άξιος κάθε εμπιστοσύνης.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. Γι' αυτό φοθηθείτε τον ΑΛΛΑΧ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

και υπακούστε σ' εμένα.

127. "Δεν απαιτώ από σας καμιά αμοιβή γι' αυτό. Η ανταμοιβή μου - δεν υπάρχει παρά μόνο στον Κύριο του Σύμπαντος.

128. "Μήπως θα κτίσετε σε κάθε ψηλό μέρος σημεία για τη μάταια απόλαυση; (για να διασκεδάσετε τον εαυτό σας;)

129. Και κατοικείτε σε τεράστια κι ισχυρά μέγαρα σαν να ελπίζετε αθανασία.

130. Κι όταν ασκείτε επίθεση τη κάνετε θάναυσα σαν τύραννοι.

131. (Τώρα) φοβηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούετε σ' εμένα.

132. (Μάλιστα) φοβηθείτε. Εκείνον που σας έχει χορηγήσει άφθονα όλα αυτά που ξέρετε.

133. Σας έχει χορηγήσει ελεύθερα με (κοπάδια) από ζωντανά και αγόρια,

134. και κήπους και πηγάδια.

135. Στ' αλήθεια πολύ φοβούμαι (μην πέσει) πάνω σας η Τιμωρία της Μεγάλης Ημέρας".

136. Είπαν: "Το ίδιο είναι για μας, είτε μας υπενθυμίζεις (με τις συμβουλές σου), είτε δεν είσαι απ' αυτούς που (μας) υπενθυμίζουν !

137. Αυτά (που λες) δεν είναι τίποτε

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

أَتَسْتَبْدُونَ كُلَّ رِجْعٍ ءَأَيَّةٍ تَعْتَبُونَ ﴿١٢٨﴾

وَتَتَّخِذُونَ مَصَاصِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظمت أم لم تنكُنْ
مِنَ الْوَعظِيمِ ﴿١٣٦﴾

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

άλλο παρά επινοήσεις των προγόνων.

138. και δεν θα τιμωρηθούμε (δεν υπάρχει δηλ. Μέρα Κρίσης)

وَمَا نَعْمُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. Τον διάψευσαν λοιπόν (τον αρνήθηκαν), κι εμείς τους καταστρέψαμε. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει παραδειγματικό μάθημα, αλλά οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν (το) πιστεύουν.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Και - στ' αλήθεια - ο Κύριός σου είναι Εκείνος, ο Ανίκητος, ο Πανοικτίρμονας.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. Η (γενιά) του Θεμούντ είχε διαψεύσει (αρνήθηκε) τους αποσταλμένους (του ΑΛΛΑΧ).

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. όταν ο αδελφός τους ο Σάλιχ τους είπε: "Δεν θα φοβηθείτε (τον ΑΛΛΑΧ);

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

143. Είμαι για σας ένας απόστολος άξιος κάθε εμπιστοσύνης.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. Γι' αυτό φοβηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούσετε σ' μένα.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

145. Δεν απαιτώ από σας καμιά αμοιβή γι' αυτό. Η αμοιβή μου - δεν υπάρχει - παρά μόνο στον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنِّي أَنَا لَعَلَىٰ رَبِّي الْغَالِيَن ﴿١٤٥﴾

146. Μήπως (νομίζετε ότι) θα μείνετε εξασφαλισμένοι σε όλες (τις απολαύσεις) που είχατε εδώ;

أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هُمْ بِمُتَعَمِّرِينَ ﴿١٤٦﴾

147. στους κήπους και στα πηγάδια,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

148. στα καλλιεργημένα χωράφια και στις χουρμαδιές με ώριμους και ωραίους καρπούς.

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْمَعْمَاهُ ضِيْرٌ ﴿١٤٨﴾

149. Και λαξεύετε σπίτια από τα (πέτρινα) βουνά με περιττή πολυτέλεια.

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Αλλά φοβηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούτέ με.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. Και μη πειθαρχείτε στις διαταγές όσων υπερβάλλουν

وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥١﴾

152. που κάνουν καταστροφές στη γη και δεν διορθώνονται".

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Είπαν: " Εσύ δεν είσαι παρά ένας από τους μαγεμένους (που γοητεύονται)!

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Δεν είσαι παρά ένας άνθρωπος (θνητός) σαν κι εμάς. Γι' αυτό φέρε μας ένα θαύμα, αν είσαι από τους αληθινούς (αποστόλους)!"

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

155. Είπε: "Αυτή είναι μια θηλυκιά καμήλα. (Έχει το δικαίωμα) να πίνει νερό, μια ορισμένη μέρα κι έχετε (κι εσείς) το δικαίωμα να πίνετε νερό, (ο καθένας) σε μια άλλη ορισμένη ημέρα.

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. Μην την αγγίξετε (κάνοντας) σ' αυτήν κακό, μήπως σας πάρει η Τιμωρία της Μεγάλης Ημέρας".

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157. Αλλά την φόνευσαν κι έπειτα όμως μετάνιωσαν (από φόβο της τιμωρίας).

فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَدْمِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Και τους περιέβαλε η (Θείκη) Τιμωρία. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα παραδειγματικό μάθημα αλλά οι περισσότεροι δεν (το) πιστεύουν.

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

159. Και - σ' αλήθεια - ο Κύριός σου είναι Εκείνος, ο Ανίκητος ο Πανοικτίρμονας.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. Ο λαός του Λωτ είχε διαψεύσει (αρνήθηκε) τους αποσταλμένους (του ΑΛΛΑΧ).

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. όταν ο αδελφός τους ο Λωτ είπε σ' αυτούς: "Δεν θα φοθηθείτε (τον ΑΛΛΑΧ);

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. Είμαι για σας ένας απόστολος άγιος κάθε εμπιστοσύνης.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. Γι' αυτό φοθηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούσετε σ' εμένα.

فَأَتَقُوا اللَّهَ وَالطَّيْعُونَ ﴿١٦٣﴾

164. "Δεν απαιτώ από σας καμιά αμοιβή γι' αυτό. Η αμοιβή μου - δεν υπάρχει - παρά μόνο στον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. Από όλα τα πλάσματα του κόσμου κάνετε ανώμαλες σχέσεις με τους άρρενες!

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. και θα εγκαταλείψετε αυτές τις γυναίκες που ο Κύριός σας, έχει πλάσει να είναι (το ταίρι σας) οι σύζυγοί σας; 'Όχι, - σ' αλήθεια - είστε ένας παράνομος λαός!"

وَيَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُعْقِلُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Είπαν: "Ω! Λωτ! Αν δεν σταματήσεις να μας επιπλήτεις θα βρεθείς

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ بِنا لَوْطَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

μαζί μ' αυτούς που θγαζουμε έξω (από την πόλη)!"

168. Είπε: "Είμαι μ' αυτούς που απεχθάνονται (για) τα έργα σας".

قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. "Κύριέ μου! Σώσε εμέ και την οικογένειά μου, απ' τις συνέπειες των πράξεών τους (δηλ. από τη θεία τιμωρία)

رَبِّ يَحْيَىٰ وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Και σώσαμε αυτόν και την οικογένειά του, - όλους -,

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. εκτός από μια γριά (= γυναίκα του), που στράφηκε πίσω.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿١٧١﴾

172. Κι έπειτα καταστρέψαμε ολιγάτους άλλους (από πέτρες).

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. Στείλαμε πάνω τους ραγδαία βροχή (από θειάφι). Πόσο όμως τρομερή (σε καταστροφή) ήταν η βροχή (αυτή), γι' αυτούς που είχαν προειδοποιηθεί (αλλά δεν πρόσεξαν)!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα παραδειγματικό μάθημα αλλά οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν (το) πιστεύουν.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175. Και - στ' αλήθεια ο Κύριός σου είναι Εκείνος, ο Ανίκητος, ο Πανοικτίρμονας.

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. Οι κάτοικοι της Έϊκα (μιας περιοχής με δάση) είχαν διαψεύσει (αρνήθηκαν) τους αποσταλμένους (του ΑΛΛΑΧ).

كَذَّبَ أَصْحَابُ ثِيَكَةَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. όταν ο Σου' αϊμπ είπε σ' αυτούς:

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

"Δεν θα φοβηθείτε (τον ΑΛΛΑΧ);

178. Είμαι για σας ένας απόστολος άξιος κάθε εμπιστοσύνης.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. "Γι' αυτό φοβηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούσετε σ' εμένα.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

180. Δεν απαιτώ από σας καμιά αμοιβή γι' αυτό. Η αμοιβή μου - δεν υπάρχει παρά μόνο στον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

181. - Να μετράτε δίκαια (κατά την αγορά και την πώληση σιτηρών και υγρών) μην είστε απ' τους άδικους.

﴿١٨١﴾ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

182. Και ζυγίζετε με ζυγαριά δίκαιη και ίσια.

﴿١٨٢﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

183. Και μη παρακρατάτε (να μη μειώνετε) τα δικαιώματα των ανθρώπων και μη σπείρετε το κακό στη γη καταστρέφοντάς (την).

﴿١٨٣﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

184. Και φοβηθείτε Εκείνον που σας έπλασε και (που έπλασε) τις πρώτες γενιές πριν (από σας)".

﴿١٨٤﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾

185. Είπαν: "Κι όμως δεν είσαι εσύ παρά από τους μάγους (που γοητεύουν)!

﴿١٨٥﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾

186. Δεν είσαι παρά ένας (θνητός) άνθρωπος σαν κι εμάς, και σε θεωρούμε από τους ψεύτες!

﴿١٨٦﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نُنْظَنُكَ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

187. "Κάνε (αν μπορείς) να πέσει πάνω μας ένα μέρος τιμωρίας του ουρανού, αν είσαι αληθινός (απόστολος)!"

﴿١٨٧﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كَيْفَ أَنْتَ مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

188. Είπε: "Ο Κύριός μου γνωρίζει (πολύ καλά) ό,τι κάνετε".

189. Αλλά τον αρνήθηκαν. Και τους πήρε η τιμωρία της ημέρας (που τους σκέπασε το σύννεφο). Κι ήταν η Τιμωρία μιας Μεγάλης Ημέρας.

190. Βέβαια σ' αυτό υπάρχει ένα Σημείο, αλλά οι περισσότεροι απ' αυτούς εδώ δεν (το) πιστεύουν.

191. Και -στ' αλήθεια - (ω Μουχάμμεντ!) ο Κύριός σου είναι Εκείνος ο Ανίκητος, ο Πανοικτίρμονας.

192. Κι αυτό - πράγματι - (το Κοράνιο) είναι (μια Αποκάλυψη) απεσταλμένο από τον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

193. Μ' αυτό κατέβηκε ο πιστός απόστολος της έμπνευσης της Πίστης και της Αλήθειας (ο Γαβριήλ).

194. (και μπήκε) στην καρδιά σου για να είσαι απ' αυτούς που θα προειδοποιήσουν,

195. (κι εστάλη) στην καθαρή (σαφή), αραβική γλώσσα.

196. (κι είχε προαναγγελθεί δεβαίως - χωρίς αμφιβολία -) στα προηγούμενα Βιβλία των αποστόλων.

197. Μα δεν ήταν γι' αυτούς - άραγε - σημείο, που οι Σοφοί των Παιδιών του Ισραήλ το γνώριζαν εκ των προτέρων

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلُمَاتِ كَانَ

عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ﴿١٩٢﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوْلِيَاءِ ﴿١٩٦﴾

أُولَئِكَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِ أُمَّةً عَمِلُوا أَسْوَأَ مِنِ الْيَهُودِ ﴿١٩٧﴾

(σαν αληθινό);

198. Αν το στείλουμε σ' έναν μη Άραβα
(που δεν ξέρει αραβικά),

وَلَوْزَلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

199. και το διάβαζε γι' αυτούς, ποτέ
δεν θα πίστευαν σ' αυτό (το Κοράνιο).

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِيَ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

200. Έτσι το έχουμε κάνει να μπει
στις καρδιές των ένοχων, (των
αμαρτωλών),

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Που να μη πιστέψουν σ' αυτό,
μέχρις ότου δούν τα επώδυνα βάσανα.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

202. Και θα τους φτάσει (η Τιμωρία)
ξαφνικά, κι εκείνοι δεν θα τη περίμεναν.

فِيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. Και τότε θα πουν: "Θα μας δοθεί
άραγε - αναβολή;"

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Μήπως ζητούν να έλθει
γρηγορότερα η Τιμωρία μας.

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Είδες; (Δεν μου λες;) Αν τους
αφήσαμε να χαίρονται (σ' αυτή τη ζωή)
για μερικά χρόνια,

أَفَرَأَيْتَ إِن مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

206. επί τέλους φτάνει σ' αυτούς (η
Τιμωρία) που τους είχε (από πριν)
υποσχεθεί!

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

207. Δεν θα τους ωφελήσουν καθόλου
αυτά που απολάμβαναν.

مَا أَخَذُوا عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

208. Και ποτέ δεν έχουμε εξαφανίσει
ένα χωριό (εξοντώνοντας τους κατοίκους
του) αν πριν δεν είχε τους προειδοποιητές
του,

وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذَرُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. για να τους υπενθυμίσει (την καταστροφή) Και ποτέ Μας δεν φανήκαμε άδικοι.

ذَكَرَىٰ وَمَا كُنَّا نَظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

210. Δεν είναι οι δαίμονες που έχουν φέρει κάτω (στη γη) το Κοράνιο.

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾

211. Δεν ταιριάζει σ' αυτούς, ούτε μπορούν (να κάνουν τέτοιο πράγμα).

وَمَا يَلْبِغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

212. Βέβαια (αυτοί οι Δαίμονες) απομονωμένοι, μοιραίως να το ακούσουν.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

213. Γι' αυτό μην επικαλείσαι (ω Μουχάμμεντ) με τον ΑΛΛΑΧ άλλο θεό, για να μην είσαι ανάμεσα στους καταδικασμένους για Τιμωρία.

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

214. Και προειδοποίησε (συμβουλευόντας) τους κοντινούς σου συγγενείς,

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

215. και χαμήλωσε τα φτερά σου (να είσαι Ταπεινός) στους Πιστούς που σε ακολουθούν.

وَأَخْفِضْ جَانْحَكَ لِئِنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

216. Αν - όμως - δεν υπακούν σ' εσένα, να πεις: "Είμαι αθώος (από την ευθύνη) για ό,τι κάνετε!".

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

217. Κι να έχεις υποστήριξη στον Ανίκητο, τον Πανοικτίρμονα,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

218. που σε βλέπει όταν στέκεσαι (για προσευχή),

الَّذِي يَرِنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

219. και σε βλέπει όταν συχναζείς σ' όσους προσκυνούν.

وَتَقَلِّبَكَ فِي السَّجْدِينِ ﴿٢١٩﴾

220. Πράγματι, Εκείνος είναι που ακούει και γνωρίζει (τα πάντα).

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

221. Να! Σας ενημερώνω πάνω σε ποιους κατεβαίνουν οι δαίμονες.

هَلْ أَتَيْتُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾

222. Κατεβαίνουν πάνω σε κάθε ψεύτη και μεγάλο ένοχο.

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

223. (που από τ' αυτιά του) περνούν οι μάταιες φήμες (που λαθραία έχουν ακούσει) κι οι περισσότεροι τους ψεύδονται.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كُذُوبًا ﴿٢٢٣﴾

224. Και οι ποιητές! - τους ακολουθούν αυτοί που παραστράτησαν στην πλάνη απερίσκεπτα.

وَالشُّعْرَاءَ يُتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

225. Μήπως δεν τους βλέπεις ότι χρησιμοποιούν όλα τα μέσα και την τέχνη του λόγου περιφέρονται ταραγμένοι σε κάθε κοιλάδα (να διαδίδουν το δίκαιο και το άδικο;)

الزَّرَّازَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. Και λένε εκείνο, που δεν κάνουν,-

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. Εκτός αυτοί που πιστεύουν και αγαθοεργούν και μνημονεύουν τον ΑΛΛΑΧ πολύ συχνά και νίκησαν μόνο μετά που είχαν αδικηθεί. Όμως, εκείνοι που αδίχησαν, θα μάθουν τι τέλος τους περιμένει!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعِلُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾